

Als we over de **Minoïsche cultuur** spreken dan situeren we ons tussen de 3000 en 1200 v.Chr. en bevinden we ons op het eiland Kreta. De naam Minoïsche cultuur komt niet uit de tijd zelf. Deze naam is eraan gegeven door **Arthur Evans**, hij leefde van 1851 tot 1941. Dit wil zeggen dat de naam Minoïsche cultuur een aantal millennia later pas aan de beschaving is gegeven. De reden voor deze naam komt door de **mythe** met de minotaurus en de zogenaamde koning Minos. Aan de hand van deze mythe en het idee dat Arthur Evans had over deze beschaving heeft hem de inspiratie gegeven om het 'paleis' Knossos te reconstrueren. Volgens Evans zou hier de minotaurus hebben geleefd en deden de archeologische vondsten zijn beeldvorming doen kloppen.

Deze **beeldvorming** bleek later echter niet correct te zijn. Door latere onderzoekers is daarom Knossos niet tot een paleis genoemd maar tot een **koercomplex**, deze benaming hebben ze gekozen op basis van de vorm. Evans heeft niet alleen het paleis van Knossos naar zijn beeld gerestaureerd maar ook andere taferelen heeft hij naar zijn idee gereconstrueerd. Een voorbeeld hiervan is de Fresco van de prins met de lelies. Arthur Evans heeft naar zijn perspectief hier enkele aanpassingen aan gedaan. Hij maakte deze aanpassingen met het idee dat de figuur een priester-koning zou zijn geweest. Op onderstaande afbeeldingen kan je ook het verschil tussen beide zien. Door deze aanpassingen van Arthur Evans moeten we voorzichtig zijn met de manier waarop we naar deze bronnen kijken.

Maar niet alleen door Arthur Evans maar ook door andere elementen moeten we met een kritisch oog kijken naar de Minoïsche cultuur. Wanneer we kijken we naar de **representativiteit** kunnen we naar 2 aspecten kijken. Als eerste bekijken we het schrift. Doordat de Minoïers schreven met het **lineair-A**, een niet-Indo-Europese taal en dus nog niet ontcijferd, kunnen we van de geschreven bronnen moeilijk informatie halen. Door te vergelijken met andere bronnen, andere geschreven bronnen, kunnen we wel vermoedens opdoen. Maar hierdoor hebben we wel te weinig informatie dat opgeschreven staat. Als tweede kunnen we naar de archeologische bronnen kijken. Maar ook hier zijn er factoren die een degelijke representativiteit bemoeilijken. Door de tijd dat het al staat zijn verschillende fresco's niet meer te restaureren of te vinden. Ook door verschillende aardbevingen wordt het moeilijk om nog veel restanten te vinden van de Minoïsche cultuur.

De **betrouwbaarheid** van deze bronnen wordt door bijvoorbeeld Arthur Evans ook bemoeilijkt. Dit komt door de restauraties die hij heeft uitgevoerd. Aangezien we niet veel over het lineair-A weten kunnen we niet veel over de betrouwbaarheid over geschreven bronnen zeggen. Als we naar de **bruikbaarheid** van deze bronnen gaan kijken moeten we bekijken waarvoor dat de bronnen gebruikt worden. Het 'paleis' van Knossos kan bijvoorbeeld niet gebruikt worden om een vraag over de Minoïsche samenleving te beantwoorden. Het kan bijvoorbeeld wel gebruikt worden om de vraag te beantwoorden over hoe mensen uit de 20ste eeuw keken naar de opgraving van Knossos.

We zien dus dat dat we voorzichtig moeten zijn bij het onderzoeken van de Minoïsche samenleving en dat we **kritisch** moeten kijken. Onderzoek of er **bewijzen of aanwijzingen** zijn voor hetgeen dat je wil weten.

Reconstructie 'de prins van de lelies' met de originele stukken
Archeologisch Museum van Heraklion
Ca. 1550 v.Chr.

Reconstructie 'de prins van de lelies' door Arthur Evans
Knossos
20ste eeuw

